23/10/2023

Ομιλίες και φωτογραφίες από τη χειροτονία του Επισκόπου Λακεδαιμονίας Θεοφίλου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μονεμβασίας και Σπάρτης

Ιδιαίτερα χαρμόσυνη ημέρα ήταν η 23η Οκτωβρίου 2023 για την Ιερά Μητρόπολη Μονεμβασίας και Σπάρτης, αφού με εκκλησιαστική λαμπρότητα, και παρουσία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου, τελέσθηκε στον περικαλλή Ενοριακό Ιερό Ναού Οσίου Νίκωνος Σπάρτης, από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Ευστάθιο, η εις Επίσκοπον χειροτονία του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Λακεδαιμονίας κ. Θεοφίλου Μαντζαβράκου. Ακολούθως τελέσθηκε η Πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία.

Ειδικότερα, συλλειτούργησαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες: Ξάνθης και Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων, Πατρών κ. Χρυσόστομος, Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, Φωκίδος κ. Θεόκτιστος, Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων, Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου κ. Χρυσόστομος και Θεσσαλονίκης κ.

Φιλόθεος, καθώς και ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης κ. Πρόδρομος.

Επίσης παρέστησαν και συμπροσευχήθηκαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες: Χαλκίδος, Ιστιαίας και Βορείων Σποράδων κ. Χρυσόστομος, Κορίνθου κ. Διονύσιος, Ηλείας κ. Αθανάσιος, Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος, Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνος, Μάνης κ. Χρυσόστομος, Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Νικηφόρος, οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι: Κεγχρεών κ. Αγάπιος και Τεγέας κ. Θεόκλητος, όπως και οι εψηφισμένοι Επίσκοποι: Τανάγρας κ. Απόστολος και Ταλαντίου κ. Επιφάνιος, πλειάδα κληρικών, μοναχών, μοναζουσών, Βουλευτών, αιρετών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, υψηλόβαθμων αξιωματικών των Σωμάτων Ασφαλείας και πλήθος πιστών.

Επίσης παρέστησαν οι Βουλευτές Λακωνίας κ.κ. Νεοκλής Κρητικός και Αθανάσιος Δαβάκης, όπως και η κα Νάγια Γρηγοράκου, ο πρώην Υπουργός και Βουλευτής κ. Σταύρος Αραχωβίτης, ο Περιφερειάρχης Πελοποννήσου κ. Παναγιώτης Νίκας, ο Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Λακωνίας κ. Θεόδωρος Βερούτης, ο Αντιπεριφερειάρχης Υποδομών και Περιβάλλοντος κ. Νίκωνας Τζινιέρης, ο Δήμαρχος Δ. Σπάρτης κ. Πέτρος Δούκας, ο εκλεγμένος Δήμαρχος Σπάρτης κ. Μιχάλης Βακαλόπουλος, ο Δήμαρχος Ευρώτα κ. Δήμος Βέρδος, ο Δήμαρχος Καλαμάτας κ. Αθανάσιος Βασιλοπουλος, ο Δήμαρχος Γορτυνίας κ. Ευστάθιος Κούλης, ο εκλεγμένος Δήμαρχος Ελαφονήσου κ. Άγγελος Τσιριγωτάκης, ο Γενικός Περιφερειακός Αστυνομικός Διευθυντής Πελοποννήσου ταξίαρχος Ηλίας Αξιοτόπουλος, ο Περιφερειακός Διοικητής Πυροσβεστικών Υπηρεσιών Πελοποννήσου αρχιπύραρχος Δημήτριος Γεωργανάς, ο Διοικητής της Στρατιωτικής Φρουράς Λακωνίας ταξίαρχος Δημήτριος Αννετούδης, άλλοι αξιωματικοί των Σωμάτων Ασφαλείας, εκπρόσωποι φορέων και Συλλόγων.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ: Η χειροτονία του Επισκόπου Λακεδαιμονίας Θεοφίλου (ΒΙΝΤΕΟ)

Πριν την τέλεση της χειροτονίας, ομίλησε, με συγκινησιακή φόρτιση, ο νέος Επίσκοπος Λακεδαιμονίας κ. Θεόφιλος. Αναλυτικά η χειροτονητήρια ομιλία του νέου Επισκόπου:

«Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τόν Κύριον καί, πάντα τά ἐντός μου, τό ὄνομα τό ἅγιον αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τόν Κύριον καί μή ἐπιλανθάνου πάσας τάς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ».

«Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περί πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;»

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Κύριέ μου κ. Ἱερώνυμε,

Σεβασμιώτατε Γέροντά μου, ἅγιε Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης. κ.κ. Εὐστάθιε,

Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Σεβαστοὶ Πατέρες,

Ἐντιμότατοι Ἄρχοντες,

Εὐλογημένοι ἀδελφοί μου,

Θάμβος καὶ ἀπορία καταλαμβάνει αὐτὴ τὴν ὥρα τὴν ὕπαρξή μου, ἀπορῶ διὰ τὸ περὶ ἐμὲ συντελούμενο τοῦτο μυστήριο καὶ τὴν ἀπὸ Θεοῦ τόσο μεγάλη εὔνοια καὶ φιλανθρωπία πρὸς τὴν ἐλαχιστότητά μου, τοῦ ὁποίου τὸ ἔλεος δὲν ἔχει παύσει μέχρι τώρα κατὰ τὸ ψαλμικὸ σκανδαλωδῶς νὰ μὲ καταδιώκει.

Τί νὰ ἀντιπροσφέρω στὸν Κύριό μου γιὰ ὅσα Ἐκεῖνος πρῶτος μοῦ ἔχει προσφέρει; Ἀπαντῶ διὰ τῶν λόγων τοῦ προφητάνακτος Δαυίδ καὶ διὰ τῶν μυστηριακῶν πράξεων τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας.

«Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καί τό ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τάς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ». Πῶς νά ἀπαριθμήσω τόν ἄπειρο πλοῦτο τῶν πρός ἐμέ Δωρεῶν Σου, Κύριε καί Δέσποτα τῆς ζωῆς μου; Κατ’ ἀρχάς λαμβάνω ποτήριο πλῆρες ζωῆς, λαμβάνω Ἐσένα ὡς ἀρνίον ἐσφαγμένο. Ἔτσι κατορθώνω νὰ ἑνωθῶ μαζί σου διὰ τῆς συνεχοῦς καὶ ἀδιαλείπτου μεταλήψεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σώματος καὶ αἵματός Σου.

Στὴ συνέχεια μὲ ἀξιώνεις ὄχι ἁπλὰ νὰ ἐσθίω τὸ πανάχραντο σῶμα Σου καὶ νὰ πίνω τὸ τίμιο αἷμα Σου, ὅπως ἄλλωστε ὅλοι οἱ βαπτισμένοι στὸ ὄνομα τῆς Παναγίας Τριάδος ὀρθόδοξοι χριστιανοί ἀπανταχοῦ τῆς γῆς, ἀλλὰ νὰ σὲ θυσιάζω φρικτῶς καὶ ὑπερφυῶς ὡς ἱερεὺς ἀνάξιος, ἀλλὰ πολὺ ἀγαπητός στὴ θεία φιλανθρωπία Σου, ὅπως ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι ἱερεῖς.

Καὶ τώρα, «ὦ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ! Ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ!». Ἡ ἀνεξιχνίαστη βουλὴ καὶ ἄφατος περὶ ἐμὲ πρόνοιά Σου μὲ καλεῖ στὸ πλήρωμα τῆς ἱεροσύνης, τὴ δυσθεώρητη καὶ οὐράνια Ἀρχιεροσύνη Σου, ἐμένα τὸν χοϊκό, μικρὸ καὶ ἀνάξιο μιᾶς τόσο μεγάλης εὐεργεσίας. Τί εἴπω ἢ τί λαλήσω; Κρεῖττον τὸ μετὰ τρόμου σιγᾶν.

Αἶνο, δοξολογία καὶ εὐχαριστία ἀναπέμπω κατ’ αὐτὴ τὴν ἱερὰ ἡμέρα καὶ ὥρα πρὸς τὸν ἐν Τριάδι προσκυνούμενο Θεό, ὁ ὁποῖος παραβλέποντας τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ τὴν ἀνθρώπινη ἀδυναμία μου, τῇ εἰσηγήσει τοῦ Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου καὶ Ποιμενάρχου μου κ.κ. Εὐσταθίου καὶ μὲ τὴν τίμια ψῆφο καὶ ἐκλογὴ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ.κ. Ἱερωνύμου καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μὲ ἐνδύει μὲ τὴν ἀρχιερατικὴ χάρη καὶ τιμή, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας πολλῆς καὶ μὲ καθιστᾶ Ἐπίσκοπο λογικῶν ψυχῶν, ὑπὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανε.

Ἀναλογιζόμενος τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἀξία τῆς Ἀρχιεροσύνης καὶ γνωρίζοντας τὶς πτωχές μου δυνάμεις, δειλιῶ γιὰ τὸ τόλμημα τῆς ἐμῆς συγκαταθέσεως. Δέσμιος ὅμως τῆς τοῦ Θεοῦ ἀνεξιχνιάστου φιλανθρωπίας καὶ τῆς περὶ ἐμὲ αὐτοῦ συγκαταβάσεως, παίρνω δύναμη ἀπὸ τὴ θεία χάρη, ἡ ὁποία πάντοτε τὰ ἀσθενῆ

θεραπεύει καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῖ.

Ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν Παῦλος θέλει τὸν ἐπίσκοπο:

«ἀνέγκλητον ὡς Θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον, ἐγκρατῆ, ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν».

Ὁ ἐπίσκοπος καλεῖται μέσα ἀπὸ τὰ ἔργα καὶ τὰ λόγια του νὰ ἀποτελεῖ τύπο καὶ παράδειγμα γιὰ τοὺς ἀδελφούς του καὶ ὁ βίος του νὰ ἐπαληθεύει τά λεγόμενά του.

Ἀλλοίμονο, κόλασή μου θά εἶναι, Σεβασμιώτατε πάτερ καί Δέσποτα, ἂν πρόκειται νὰ δῶ τὰ τίμια καὶ ἱερὰ σύμβολα ποὺ σὲ λίγο θὰ μοῦ δώσετε καὶ θὰ θέσετε ἐπάνω μου, ὡς σύμβολα μιᾶς κοσμικῆς ἐξουσίας καὶ ὄχι ὡς τὴ δυναμικὴ πραγματικότητα τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Ἀλλοίμονο, ἂν στὴ μίτρα τοῦ ἐπισκόπου βλέπω τὸ στέμμα τοῦ αὐτοκράτορα καὶ ὄχι τό ἀκάνθινο στεφάνι τοῦ Ἐσταυρωμένου νὰ διαπερνᾶ τὸ δέρμα καὶ τὴν ὕπαρξή μου. Ἀλλοίμονο, ἂν στὸ ἐπιγονάτιο ἀντικρίσω τὰ διακριτικὰ μιᾶς ἐγκόσμιας καριέρας καὶ ὄχι τὴ ρομφαία τοῦ Ἀρχιθύτη ποὺ μελίζει τὸν ἀεὶ μελιζόμενο καὶ οὐδέποτε δαπανώμενο οὐράνιο ἀμνό. Ἀλλοίμονο, ἂν στὴν ἀρχιερατική ράβδο δῶ τὴν ἐξουσία τοῦ κόσμου τούτου καὶ ὄχι τὴ διακονία τοῦ οὐρανοῦ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἀλλοίμονο, ἐάν στὸ ἐγκόλπιο ἀναγνωρίσω τὸν διοικητικὸ προϊστάμενο καὶ ὄχι τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ποὺ θὰ πρέπει νὰ ἀναπαύεται μέσα στὴ φωλεὰ τῆς καρδιᾶς μου. Εὐχηθεῖτε, ἅγιοι Ἀρχιερεῖς νὰ ἀνοίξουν τὰ χοϊκά μου μάτια καὶ τὰ τετιμημένα καί ὑπέρτιμα σύμβολα αὐτὰ νὰ τὰ δῶ καὶ νὰ τὰ τιμήσω, ὅπως τούς πρέπει.

Μακαριώτατε Δέσποτα, θὰ ἤθελα ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς κατὰ τὴν ἱερὴ γιὰ μένα αὐτὴ ὥρα, μετὰ τόν Θεὸ νὰ εὐχαριστήσω ἐσᾶς γιὰ τὴν ἀπέραντη πατρική ἀγάπη, μὲ τὴν ὁποία μὲ περιβάλλετε, τὴν ἐμπιστοσύνη σας πρὸς τὸ πρόσωπό μου καὶ κυρίως γιὰ τὸ μέγα δῶρο τῆς Ἀρχιεροσύνης ποὺ σὲ λίγο θὰ λάβω. Σᾶς εὐχαριστῶ ὁλοκαρδίως καὶ ἰσοβίως θὰ σᾶς εὐγνωμονῶ. Ἀγκαλιάζετε μέ πατρική ἀγάπη τόν ἀγωνιζόμενο ἱερό κλῆρο. Κλείσατε στήν ψυχή σας τούς πονεμένους καί ἐμπερίστατους συνανθρώπους μας καί ἐνδιαφέρεστε δυναμικά καί ἀθόρυβα γιά τά προβλήματά τους.

Κάθε ἡμέρα ἀποδεικνύετε μέ τήν ἐργώδη καί ἀσυνήθιστη γιά τήν ἡλικία σας ποικίλη διακονία, πρός πᾶσα κατεύθυνση, μέ σύνεση καί διάκριση, πῶς πρέπει νά ὑπηρετοῦμε τήν Ἐκκλησία μας καί μάλιστα στούς ἀποκαλυπτικούς καιρούς μας.

Ἀσπάζομαι μὲ σεβασμὸ καὶ υἱϊκὴ ἀφοσίωση τὴ δεξιά σας καὶ κατ’ ἐπέκταση τὰ χέρια ὅλων τῶν συνοδικῶν Ἀρχιερέων καὶ τοὺς εὐχαριστῶ ποὺ μὲ ἐψήφισαν καὶ μὲ

ἀνέδειξαν ἐπίσκοπο τῆς ἐκκλησίας. Σᾶς ὑπόσχομαι ὅτι σὲ κάθε μου Θεία Λειτουργία θὰ μνημονεύω ὅλων τὰ ὀνόματα καὶ θὰ εἶμαι πρόθυμος πάντοτε νὰ ὑπακούσω σὲ ὅ,τι ἡ Ὑμετέρα Μακαριότητα καὶ ἡ περὶ Αὐτὴν Ἱερὰ Σύνοδος ἤθελε μοῦ ἀναθέσει, πρὸς δόξα Θεοῦ καὶ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ πληρώματος τῆς ἐκκλησίας, ἐργαζόμενος πάντοτε γιὰ τὴν ἑνότητα καὶ τὴν εἰρήνη μέσα στὴν ἐκκλησία.

Στρέφομαι ἐν συνεχείᾳ μὲ βαθύτατο σεβασμὸ πρὸς τὸ μαρτυρικὸ Φανάρι, τὴ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία καὶ τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότητα τόν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη μας κ. κ. Βαρθολομαῖο, τοῦ ὁποίου μὲ πολὺ δέος καὶ τιμὴ ἀσπάζομαι τὴν τιμία δεξιὰ καὶ ζητῶ τὴν πατριαρχικὴ εὐχή του.

Ἡ ἀγάπη πρός τόν Κύριο τῆς ζωῆς μου μὲ ὁδήγησε ἔξι χρονῶν παιδὶ στὴν ἐπίμονη ἔκτοτε σκέψη νὰ γίνω κληρικός. Ὅταν ἐσεῖς, Σεβασμιώτατε πάτερ καὶ δέσποτα, γέροντά μου ἅγιε Σπάρτης, ἤρθατε τὸν Ἰούνιο τοῦ 1981 μαυρογένης τότε ἐπίσκοπος στὸ χωριό μου, τή Μυρτιά, ἐγὼ δίπλα στὴν Ἁγία Τράπεζα κάρφωσα τὸ βλέμμα μου ἐπάνω σας καὶ εἶπα μὲ παιδικὴ ἀθωότητα: «ἦρθε ὁ Χριστὸς σήμερα ἐδῶ». Βλέποντάς σας νὰ πιάνετε τὸ χέρι τοῦ ἡλικιωμένου ἱερέα τοῦ χωριοῦ μου πατρὸς Παναγιώτη καὶ νὰ τὸν βοηθᾶτε νὰ ἀνέβει τὰ σκαλοπάτια τῆς ὡραίας πύλης σκέφτηκα: «ἀκολούθησε αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο καὶ μεῖνε μαζί του». Σᾶς ἀκολούθησα καὶ ἔγινα κληρικὸς τῆς Μητροπόλεώς σας, καὶ μάλιστα ἐνῶ δέν εἶχα τίποτε καλὸ νὰ σᾶς δώσω, ἐσεῖς ὡστόσο μὲ κάνατε πρωτοσύγκελλό σας, στενὸ συνεργάτη σας. Τώρα ἐσεῖς μὲ βοηθᾶτε νὰ ἀνέβω τὰ σκαλοπάτια τῆς ὡραίας πύλης καὶ νὰ εἰσέλθω στὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, νὰ γονατίσω μπροστὰ στὴν Ἁγία Τράπεζα γιὰ τρίτη φορά καὶ νὰ μὲ παραδώσετε ἐπίσκοπο στὸν δικό σας λαό. Τὰ χέρια σας κουράστηκαν νὰ χτίζουν ἔργα ἀγάπης, τὰ μάτια σας δακρύζουν καὶ τὰ γόνατά σας πονοῦν ἀπὸ τὶς καθημερινὲς προσευχές για τὸν λαὸ αὐτό. Κάτι ποὺ καὶ ἐγὼ καλοῦμαι ἀπὸ σήμερα νὰ ἐφαρμόσω, ἂν θέλω νὰ μπῶ στὸν παράδεισο. Σεβασμιώτατε πατέρα μου, σᾶς εὐχαριστῶ, γιατί μπορεῖ ἐγὼ νὰ σᾶς πρόσφερα τὰ ἀδύναμα χέρια μου, ἐσεῖς ὅμως μοῦ δώσατε τὴν πλούσια καρδιά σας. Μιὰ καρδιὰ ποὺ χτυπᾶ γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἑλλάδα. Μιὰ καρδιὰ ποὺ ξέρει νὰ ἀγαπᾶ. Γιὰ ὅ,τι καλὸ ἔχει συμβεῖ ἕως τώρα στὴ ζωή μου μέσα στὸν χῶρο τῆς ἐκκλησίας, γιὰ αὐτὸ ποὺ συμβαίνει ἐδῶ τώρα ἐνώπιον ὅλων μας καὶ γιὰ ὅ,τι πρόκειται νὰ συμβεῖ ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα θερμά σᾶς εὐχαριστῶ. Σᾶς εὐχαριστῶ, διότι μὲ πρότασή σας μοῦ δίνετε τὴν εὐλογία νὰ διακονήσω στὴν ἐπαρχία σας καὶ πατρίδα μου, τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης, τῆς ὁποίας ἡ ἱστορία, βυζαντινὴ καὶ νεώτερη εἶναι συνυφασμένη μὲ πολυπληθῆ ἐκκλησιαστικὰ ἐπιτεύγματα, μὲ Ἁγίους ἐπισκόπους, ὅπως οἱ Ἅγιοι Θεόκλητος καὶ Ἀνανίας, ἐπίσκοποι Λακεδαιμονίας. Μὲ Ὁσίους καὶ μάρτυρες, ὅπως ὁ Ὅσιος Νίκων ὁ Μετανοεῖτε καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Μονεμβασιώτης. Μὲ ἀξιόλογο μοναχικὸ βίο καὶ ἱστορικὲς μονές. Μὲ ἐνάρετο χριστεπώνυμο λαὸ τοῦ Θεοῦ. Μὲ ἔνδοξα βυζαντινὰ κάστρα, τοῦ Μυστρᾶ, τοῦ

Γερακίου καὶ τῆς Μονεμβασίας. Θὰ εὔχομαι παντοτινὰ καὶ θὰ προσεύχομαι στὸ Θεό Σεβασμιωτατε Γέροντα, γιὰ τὴ μακροημέρευσή σας. Δεχθεῖτε σᾶς παρακαλῶ ὡς δεῖγμα τῆς εὐγνωμοσύνης μου, τὸν σεβασμό μου, τὴν ὑπακοή μου, τὴ χωρὶς ὅρους καὶ ὅρια ἀγάπη μου πρὸς τὸ τετιμημένο πρόσωπό σας καὶ τὴ διαβεβαίωσή μου ὅτι πάντοτε θὰ προσεύχομαι γιὰ τὴ Σεβασμιότητά σας, γεγονὸς τὸ ὁποῖο θὰ καθιστᾶ τὰ ὡς ἀνωτέρω αἰσθήματά μου ἀναμφισβήτητα.

Μέσα σὲ δυὸ σπήλαια, παιδὶ ἀκόμα, δέχθηκα τὴ μοναχική μου κλήση. Τὸ σπήλαιο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἑλώνης καὶ τὸ σπήλαιο τοῦ Ὁσίου Παταπίου στὸ Λουτράκι. Τὰ δυὸ αὐτὰ σπήλαια ἀπετέλεσαν ἐσαεὶ τὴν παρηγοριὰ καὶ τὴ δύναμη τῆς μοναχικῆς μου ζωῆς. Τὴν ἀπόφασή μου γιὰ αὐτὴ τὴν ἀγγελικὴ ζωὴ τὴν ἐνίσχυσε ἡ ἀγάπη τοῦ Ἁγίου Κεχρεῶν, Θεοφιλεστάτου Πατρὸς Ἀγαπίου καὶ τῶν Πατέρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀναστάσεως Κυρίου Λουτρακίου, ὅταν ἐκεῖ κατέφευγα γιὰ παρηγοριὰ στὰ δύσκολα φοιτητικά μου χρόνια.

Ἐγὼ μικρὸς, καθὼς ἤμουν, καὶ ἑλκόμενος ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ στὰ πρῶτα σκιρτήματα τῆς καρδιᾶς μου, ἐπιθυμοῦσα τὴν ἀφάνεια. Φανταζόμουν τὸν ἑαυτό μου νὰ εὑρίσκεται καί νὰ αὐλίζεται στήν ἔρημο, σέ κάποιο ἐρημικὸ σπήλαιο καὶ ἡσυχαστικό κελλί, ποθώντας τὴν ἡσυχία καὶ τὴν ἀφάνεια. Ἄσημος καὶ ἄγνωστος, ἀπόκοσμος καὶ ἀπόμακρος ἀπὸ κάθε τι τὸ ἐγκόσμιο, τὸ γήινο, τὸ σαρκικό. Ἀλλὰ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης, ὁ Θεὸς ποὺ «πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι», πού γνωρίζει ποιό εἶναι τό πνευματικό συμφέρον τοῦ καθενός, ἀλλοῦ μὲ ὁδήγησε καὶ ἀλλοῦ τώρα μὲ πάει. Κύριος οἶδε, Κύριος γνωρίζει.

Ὁ μοναχικός μου πόθος ἐκπληρώθηκε, ὅταν τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1999 ὁ Κύριός μας, μὲ τὴν εὐχή σας Ἅγιε Σπάρτης καὶ τὶς εὐχὲς τοῦ πρώτου μου πνευματικοῦ, μακαριστοῦ πατρὸς Διονυσίου Μπέκου, ὁδήγησε τὰ βήματά μου στὴν ἱστορικὴ καὶ παλαίφατη Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, καί ἐτέθην κάτω ἀπὸ τὴν πνευματικὴ καθοδήγηση τοῦ γέροντά μου π. Ἐφραὶμ καὶ ἔγινα μέλος μιᾶς ἀξιόλογης ἀδελφότητας, ἀπὸ τὴν ὁποία ἔμαθα καὶ ἄντλησα πολλὰ πνευματικὰ ἐφόδια. Τὸν ἄνθρωπο αὐτὸ πολὺ εὐχαριστῶ, γιατί σμίλευσε στὴν καρδιά μου τὴν ἀγάπη στο Θεὸ καὶ τὴν εἰκόνα Αὐτοῦ, τὸν ἄνθρωπο. Ἀδελφοὶ καὶ συμμοναστές μου, Ἁγιοσαραντίτες πατέρες, συνεχίστε νὰ ἀγωνίζεστε μέσα στὴ ζεστὴ καὶ ὄχι παγωμένη λίμνη τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα καὶ νὰ εὔχεστε γιὰ μένα στοὺς γλυκυτάτους Ἁγίους μας, ποὺ μὲ πῆραν στὴν ἀγκαλιὰ τους μικρὸ καὶ τώρα μὲ κάνουν μεγάλο, ἐμένα τὸν μικρό. Στὸ μοναστήρι μας γνώρισα τὸν μακαριστὸ Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως κυρὸ Θεόφιλο, τοῦ ὁποίου μοῦ ἔδωσαν τὸ ὄνομα. Εἶχα τὴν ἰδιαίτερη εὐλογία ἀπὸ τὸν Θεὸ τοὺς τελευταίους τρεῖς μῆνες τῆς ἐπίγειας ζωῆς του νὰ εἶμαι καθημερινὰ δίπλα του καὶ νὰ τοῦ κρατῶ τὸ χέρι στὶς δύσκολες ὧρες τῆς ἀσθένειάς του. Ὅταν αὐτὸς ἔκλεινε τὰ μάτια του τὸ ἀπόγευμα τῆς 9ης

Ὀκτωβρίου τοῦ 2006 οἱ τελευταῖες του λέξεις ἦταν: «Θεόφιλε, παιδί μου, σὲ εὐχαριστῶ. Νὰ ἔχεις τὴν εὐχή μου γιὰ ὅ,τι ἔκανες γιὰ μένα, θὰ στὸ ἀνταμείψει παιδί μου αὐτὸ ὁ Θεός, θὰ δεῖς, θὰ ἀνέβεις σὲ ἀρχιερατικὸ θρόνο ἐσύ. Ἐγὼ θὰ εὔχομαι καὶ θὰ εἶμαι δίπλα σου ἀπὸ ἐκεῖ πάνω». Γέροντα συγχωρέστε με ποὺ τότε νόμιζα ὅτι ἤσασταν σὲ παραλήρημα, ἐνῶ τώρα φαίνεται πόσο προφητικά μιλούσατε! Σᾶς εὐχαριστῶ γιά τήν οὐράνια εὐλογία πού μοῦ στείλατε ὥστε, ὅσο ὁ Θεός μοῦ ἐπιτρέπει νά ζῶ, νά ἔχουμε μαζί ἐπέτειο, ἐσεῖς τοῦ ἐτησίου μνημοσύνου σας κι ἐγώ ἐπέτειο ἐκλογῆς. Ζητῶ τήν εὐχή σας καί φιλῶ νοερά τὸ χέρι σας.

Στὸ μοναστήρι μας γνώρισα τοὺς συμμοναστές μου Ἅγιους ἀρχιερεῖς Ξάνθης Παντελεήμονα, Τριφυλίας Χρυσόστομο, Ἐλαίας Θεοδώρητο. Πάντα μὲ σεβασμὸ ζητοῦσα τὴν εὐχή τους.

Αὐτὴ τὴ σημαντικὴ ὥρα τῆς ζωῆς μου ζητάω τὴν ἀρχιερατική τους εὐλογία γιὰ τὸ πνευματικό μου μέλλον ἀπὸ ἐδῶ καὶ στὸ ἑξῆς.

Τὸν Μάιο τοῦ 2015 ὕστερα ἀπὸ πρόταση τοῦ Σεβασμιώτατου Γέροντά μου, Ἁγίου Σπάρτης, σημειώθηκε στὴ ζωή μου ἕνας μεγάλος καὶ σημαντικὸς πνευματικὸς σταθμός, ἡ μεγάλη εὐλογία νὰ ἀναλάβω ὡς προϊστάμενος τὸ Μετόχι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἰβήρων στὸν Ἅγιο Ἰωάννη Σπάρτης. Τὸ Μετόχι αὐτὸ εἶναι τὸ λιμάνι τῆς ζωῆς μου. Ἡ Θεία λειτουργία ποὺ τελεῖται κάθε Τρίτη ἐκεῖ εἶναι ἡ τροφὴ τῆς ψυχῆς μου. Μὲ πολὺ φόβο καὶ μὲ ἄμετρο δέος ὁδήγησα τὰ βήματά μου στὸ Ἅγιο Ὄρος, στὸ περιβόλι τῆς Παναγίας μας. Ἐκεῖ μπροστὰ στὴ θαυματουργὸ εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Πορταΐτισσας γνώρισα τὸν πνευματικὸ συνοδοιπόρο τῆς ζωῆς μου, τὸν καθηγούμενο αὐτῆς, πατέρα Ναθαναήλ. Γέροντα σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ ὅ,τι ἡ καρδιά σας καὶ ἡ ἀγάπη σας ἔκανε καὶ ἐξακολουθεῖ νά κάνει γιὰ μένα. Ἅγιε καθηγούμενε τῆς Ἱερῆς καὶ ἱστορικῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων, πάτερ Ναθαναήλ, πού αὐτή τή στιγμή ἐκπροσωπεῖτε ὅλη τήν ἀξιόλογη Ἰβηριτική ἀδελφότητα, σᾶς λέω ὅτι γιὰ μένα τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ ἰδιαίτερα τὸ μοναστήρι μας θὰ εἶναι ἡ παρηγοριά μου καὶ ὁ πνευματικός μου ἀνεφοδιασμός.

Αὐτὴ τὴν ἱερὴ ὥρα ζητῶ τὴν εὐχὴ δυὸ μεγάλων Ἁγιορειτικῶν μορφῶν, τοῦ προηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων Γέροντα Βασιλείου καὶ τοῦ καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Καρακάλλου Γέροντα Φιλοθέου, γιὰ τὶς πολύτιμες καὶ διακριτικὲς πνευματικές συμβουλές τους πρὸς τὸ πρόσωπό μου.

Δέχθηκα πολλή ἀγάπη ἀπὸ τοὺς γονεῖς μου καὶ τὴν οἰκογένειά μου, ποὺ μὲ ἀνέθρεψαν ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου χωρὶς πολλὲς ἀνέσεις. Μνημονεύω τὸν μακαριστὸ πατέρα μου Ἀνδρέα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν ζωῇ οὖσα ἀγαπητὴ μητέρα μου Ἀδαμαντία, καθὼς καὶ τὴν πολύτεκνη οἰκογένεια τῆς ἀδελφῆς μου. Ὅ,τι μοῦ προσέφεραν θὰ εὔχομαι νὰ τοὺς τὸ ἀνταποδώσει πολλαπλάσια ὁ Δωρεοδότης

Χριστός.

Χρέος μου ἱερὸ αὐτὴ τὴ στιγμὴ εἶναι νὰ εὐχαριστήσω τρεῖς ἀρχιερεῖς, τῶν ὁποίων τὰ πατρικά λόγια καὶ οἱ συμβουλὲς πολὺ μὲ βοήθησαν.

Ἀρχικά, τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη τῆς ἀποστολικῆς πόλεως τῶν Πατρῶν, κ.κ. Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος, ὅταν ἐφημέρευε στην Ἱερά Μονή Ἐλώνης ὡς ἱεροκήρυκας τότε, και ἐγώ ὄντας παιδί πού διακονοῦσα τά καλοκαίρια ἐκεῖ, στάθηκε πηγή ἔμπνευσης πρός ἐμέ, μέ τήν ὅλη προσωπικότητά του, ὥστε νά ἀκολουθήσω αὐτόν τόν ἀνηφορικό δρόμο τῆς Μοναχικῆς πολιτείας.

Ἔπειτα, θέλω ἐκ μέσης καρδίας νά εὐχαριστήσω τὸν Ἅγιο Μεσσηνίας κ.κ. Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος μὲ δίδαξε πολλὰ ὡς σοφός καθηγητής στήν Ἐκκλησιαστικὴ Θεολογικὴ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν καὶ θά συνεχίζει νὰ μὲ διδάσκει ὡς πολύ σεβαστός σέ μένα ὅμορος Μητροπολίτης.

Τέλος τόν Ἅγιο Φωκίδος κ.κ. Θεόκτιστο, ποὺ ὡς βοηθὸς Ἐπίσκοπος στό παρελθόν καὶ αὐτὸς τοῦ Γέροντά μου, μὲ ὠφέλησε πολύ καὶ ἐξακολουθεῖ νά μὲ ὠφελεῖ μὲ τὶς γεμάτες ἀγάπη πατρικές του συμβουλὲς καὶ τὸ Χριστομίμητο Ἀρχιερατικό του παράδειγμα.

Οἱ εὐχαριστίες μου πρός τά σεπτά πρόσωπά σας εἶναι ἄπειρες καί παραμένουν ἰσόβιες.

Γνώρισα πολλή ἀγάπη ἀπὸ τοὺς δασκάλους καὶ τοὺς καθηγητές μου σὲ ὅλες τὶς βαθμίδες τῆς ἐκπαίδευσης. Εὔχομαι νὰ συνεχίσουν νὰ μεταδίδουν καί νά μεταλαμπαδεύουν, ὅπου καὶ ἂν βρίσκονται, τὴν ἴδια πάντοτε ἀγάπη γιὰ τὸν Χριστό μας.

Μόνος του ὁ ἄνθρωπος δὲν κάνει, ἔλεγε ὁ Ἅγιος Πορφύριος, οὔτε στὸν Παράδεισο. Καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι μόνος. Ἔχω δίπλα μου φίλους πολλοὺς, τίμιους καὶ καλούς, ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὴ δόξα τῆς ἐκκλησίας. Ἡ Ἁγία Γραφὴ λέγει βρῆκες φίλο, βρῆκες θησαυρό. Θὰ μὲ συγχωρήσετε καὶ θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ μνημονεύσω ἐξ ὅλων σας πέντε μόνο ποὺ ἐκπροσωποῦν ὡστόσο καί τοὺς ὑπολοίπους, γιατί ξέρω εἶστε πολλοὶ αὐτοὶ ποὺ ἀγαπῶ καὶ μὲ ἀγαπᾶτε. Τὸν Ἅγιο Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ.κ. Παντελεήμονα, τόν Ἅγιο Σύμης κ.κ. Χρυσόστομο, τόν ἀγωνιστή ἀκρίτα ἐπίσκοπο, ὅπου κομίζει πρός ἐμέ τήν Πατριαρχική εὐχή καί εὐλογία, τὸν Παναγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ.κ. Φιλόθεο, τόν ἀπό τά παιδικά μου χρόνια συνοδοιπόρο καί τώρα ἱεραπόστολο ἐπίσκοπο Τολιάρας καί Νοτίου Μαδαγασκάρης κ.κ. Πρόδρομο καὶ τὸν πατέρα Αἰμιλιανὸ Χρήστου.

Στὴ Μητρόπολή μας ἀνέλαβα πολλὲς διακονίες καὶ γνώρισα ὄχι λίγους ἀνθρώπους

τοῦ Θεοῦ. Γνώρισα τοὺς καλοὺς ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεώς μας, τὰ καλά μας μοναστήρια, ποὺ συνεργάστηκα ἄψογα μαζί τους. Τὰ ἑκατοντάδες καί χιλιάδες παιδιὰ τῶν κατασκηνώσεων, ὅπου ἐπὶ 27 ἔτη ὑπηρέτησα καὶ τέλος τὶς ἐνορίες, ὅπου διακόνησα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐνορία τήν ὁποία διακονῶ τώρα μέ ὅλους τοὺς συνεργάτες μου ἐκεῖ: τὸν πατέρα Γεώργιο Μπλάθρα, τὰ μέλη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου, τοὺς ἱεροψάλτες καὶ τοὺς λοιποὺς ἐργαζομένους τοῦ ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Σπάρτης.

Ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω μέσα ἀπὸ τὴν ψυχή μου, ὅλους τούς Ἡγουμένους καὶ τὶς Γερόντισσες τῶν ἱερῶν Μονῶν τῆς Μητροπόλεώς μας, τοὺς κληρικούς, τοὺς μοναχοὺς καὶ τὶς μοναχές, τοὺς λαϊκοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς, τίς ἀδελφότητες τῶν Ἱερῶν Μονῶν Ἁγίας Λαύρας Καλαβρύτων καί Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μπούρας, ἐξαιρέτως δὲ ἐκείνους μὲ τοὺς ὁποίους ἄριστα συνεργαστήκαμε καὶ συνεργαζόμαστε στὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης, μὲ πρῶτο τὸν γενικὸ ἀρχιερατικὸ ἐπίτροπο πατέρα Συμεὼν Παπαγεωργίου.

Ἄφησα στὸ τέλος τὸ σημαντικότερο κομμάτι τῆς καρδιᾶς μου, τὴν ἀγάπη τῶν πνευματικῶν μου παιδιῶν. Τέκνα ἐν Κυρίῳ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος, σᾶς εὐχαριστῶ, μικροὺς καὶ μεγάλους, διότι μοῦ ἀνοίξατε τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς σας, ὥστε νὰ εἰσέλθει καὶ νὰ κατοικήσει ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ ἐκεῖ. Σᾶς εὐχαριστῶ ὅλους γιὰ τὴν ἐμπιστοσύνη καὶ τὴν ἀγάπη σας πρὸς τὴν ἐλαχιστότητά μου. Χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζετε πολλὲς φορὲς μὲ διδάξατε μὲ τὴ μετάνοιά σας, τὴν ὑπομονή σας καὶ τὸν πνευματικό σας ἀγώνα.. Εὐχηθεῖτε, παιδιά μου, καὶ ἐσεῖς γιὰ μένα αὐτὴ τὴν κρίσιμη ὥρα τῆς ζωῆς μου.

Εὐχαριστῶ ἐκ βάθους καρδίας ὅλους ὅσοι βρίσκεστε σήμερα ἐδῶ, ὡς λειτουργοὶ ἢ συμπροσευχόμενοι. Τούς ἁγίους Ἀρχιερεῖς, τούς Θεοφιλεστάτους ἐψηφισμένους συνεπισκόπους μου, τόν πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτη π. Ἰωάννη Καραμούζη νέον ἀρχιγραμματέα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τούς ἱερεῖς, διακόνους, μοναχοὺς καὶ μοναχές. Ἡ παρουσία σας εἶναι πολὺ τιμητική γιά τὸ πρόσωπό μου. Ἀλλὰ περισσότερο, Ἅγιοι ἀρχιερεῖς, σᾶς εὐχαριστῶ, γιατί στὸ πρόσωπο τὸ δικό μου τιμᾶτε ἐν τέλει τὸν Γέροντά μου Ἅγιο Σπάρτης, ὁ ὁποῖος σχεδόν ἑξήντα χρόνια ἐργάζεται ἀθόρυβα μέσα στόν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας. Θυμηθεῖτε, Σεβασμιώτατε Ἅγιε Σπάρτης τόν μακαριστό Μητροπολίτη Μεσσηνίας κυρό Χρυσόστομο Θέμελη, τόν κελεύσαντα τότε ἡμᾶς, ὅταν σᾶς ἐνέδυε μέ τόν δικό του ἀρχιερατικό σάκκο καί σᾶς κοσμοῦσε μέ ὅλα τά ὑπόλοιπα διακριτικά σύμβολα τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος. Σέ ὅλα τά ἔτη τῆς ἀρχιερατικῆς σας διακονίας πού ἀκολούθησαν (43 συναπτά) χριστομιμήτως ἀγωνιστήκατε καί ὑπέρ πᾶσαν ἀξίαν ἀνθρωπίνως τά τιμήσατε. Δέος διακατέχει καί ἐμέ τώρα πού μέ τά ἴδια ἐκεῖνα ἀρχιερατικά ἄμφια, τά ποτισμένα μέ τούς ἱδρῶτες καί τά δάκρυα δύο

λευκασμένων στήν Ἀρχιεροσύνη τοῦ Χριστοῦ Ἱεραρχῶν, ἐπιθυμεῖτε νά ἐνδύσετε καί τήν ταπεινότητά μου αὐτή τήν ὥρα. Ὤ, τῆς τιμῆς! ὤ, τῆς χαρᾶς! ὤ, τῆς εὐθύνης! Εὐχηθεῖτε, Σεβ. Γέροντα, τά Ἀρχιερατικά αὐτά ἄμφια νά ἀποβοῦν ἡ βακτηρία καί τό στήριγμά μου στόν ἀρχιερατικό δόλιχο πού ἀνοίγεται μπροστά μου, ὥστε νά ἀνταποδώσω τήν τιμή πού μοῦ κάνετε μέ τή θεοφιλῆ ζωή μου.

Τέλος ἐπιτρέψτε μου, ἐπιθυμία μου βαθειὰ καὶ ἀνάγκη μου πνευματικὴ εἶναι νὰ ζητήσω αὐτὴ τὴ στιγμὴ ταπεινῶς συγχώρεση ἀπὸ ὅλους ὅσους ἐλύπησα ἤ στενοχώρησα. Ἡ πρόθεσή μου δὲν ὑπῆρξε ποτὲ τέτοια. Ὅμως εἶναι ἀνθρωπίνως ἀναπόφευκτο, ὅταν ἱεραρχικῶς διακονοῦμε σὲ διάφορες ἐκκλησιαστικὲς θέσεις, νὰ στενοχωροῦμε χωρὶς νὰ τὸ θέλουμε κάποιους συνεργάτες. Οἱ εὐχαριστίες μου εἶναι πολλές σέ ὅσους κουράστηκαν γιά τή σημερινή μου προσωπική Πεντηκοστή, ἰδιαιτέρως δέ τούς ἱερεῖς τοῦ Πολιούχου μας μέ ὅλους τούς συνεργάτες τους.

Ἀδελφοί μου, σὲ λίγο ποὺ θὰ γονατίσουμε, ὥστε νὰ προσευχηθοῦμε γιὰ τὴν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εὐχηθεῖτε πρὸς τὸν Ἀρχιποίμενα Χριστὸ νὰ φωτίζει τὸν νοῦ μου, νὰ ταπεινώνει τὴν καρδιά μου, νὰ ἁγνίζει τὴν προαίρεσή μου καὶ πλούσια νὰ εὐλογεῖ ἀπὸ σήμερα τὴν ἀρχιερατική μου διακονία. Μὲ πολὺ δέος ἵσταμαι νοερῶς ἐνώπιον τῶν τεσσαράκοντα καί ἑνός ἀοιδίμων προκατόχων μου, Ἁγίων καὶ ἀγωνιστῶν ἐπισκόπων, τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ καὶ τὰ ἔργα ἐκλέισαν τὴν ἐπισκοπή Λακεδαιμονίας. Ἐπικαλοῦμαι τάς τιμίας καί ἁγίας εὐχάς των, ἐξαιρέτως δέ καί μετά πολλῆς εὐλαβείας ἐκείνας τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν Θεοκλήτου Ἀρχιεπισκόπου Λακεδαιμονίας τοῦ θαυματουργοῦ καί τῶν ἁγίων ἐνδόξων ἐθνοϊερομαρτύρων ἐπισκόπων Ἀνανία Λακεδαιμονίας καί Γρηγορίου Δέρκων τοῦ ἀπό Λακεδαιμονίας, οἱ ὁποῖοι ἔχυσαν τό αἷμα τους γιά «τοῦ Χριστοῦ τήν πίστη τήν ἁγία καί τῆς πατρίδος τήν ἐλευθερία». Φιλῶ μὲ δέος ὅλων τὰ χέρια καὶ ζητῶ τὴν ἀρχιερατική τους εὐχὴ, ὥστε παραλαμβάνοντας τήν τιμημένη σκυτάλη νά συνεχίσω ἐπαξίως τήν πορεία τους. Ἰδιαιτέρως, ὅμως, σιωπηλός γονατίζω μπροστά στήν κλειστή πύλη τοῦ ἁγίου Δημητρίου τῆς καστροπολιτείας τοῦ Μυστρᾶ καί μέ ἱερό δέος καί εὐλάβεια πολλή, ἀσπάζομαι τήν αἱματοβαμμένη πέτρα πάνω στήν ὁποία ὁ ἀπηνής δήμιος ἀπέκοψε τήν τιμία κεφαλή τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἐθνοϊερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀνανία. Ταπεινά τοῦ ζητῶ νά μέ στηρίζει, νά μοῦ δώσει τή μαρτυρική του εὐχή γιά νά ἀντλήσω δύναμη ἀπό τό γενναῖο παράδειγμά του, ὥστε, ἄν χρειαστεῖ, ὅπως ἐκεῖνος, νά δώσω καί ἐγώ τό αἷμα μου.

Τελειώνοντας τὸν λόγο μου, στρέφω καὶ πάλι τὸν νοῦ καὶ τὴν καρδιά μου πρὸς τὸν Μεγάλο καί πρῶτο Ἀρχιερέα καὶ Ἀρχιποίμενα Χριστό: Δέσποτα Θεὲ καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ διὰ τὴν ἄφατόν Σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα καλέσας με εἰς τὸ μέγα τοῦτο τῆς Ἀρχιεροσύνης ἀξίωμα, δὸς μοι λόγον καὶ σοφίαν ἵνα κατευθύνω τὰ λογικά σου πρόβατα ὑπὲρ ὧν τὸ Αἷμα σου τὸ τίμιον ἐξέχεας εἰς νομάς σωτηρίους.

Κυβέρνησόν μου τὴν ζωήν, καὶ γνώρισόν μοι ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, καθ’ ἑκάστην ποιῶν τό θέλημά Σου.

Παναγία Δέσποινα Πορταΐτισσα, Ἔλωνα, Ζερμπίτσα, Ρόδον τὸ Ἀμάραντον καὶ Φανερωμένη, ἡ ὁποία στάθηκες ἡ πρώτη μου καί παντοτινή μητέρα, φύλαξόν με στὴ μητρική σου ἀγκαλιά. Πρεσβευταί μου γίνατε πρὸ τοῦ οὐρανίου καὶ ἀδεκάστου βήματος τοῦ Θεοῦ, ἡ χορεία τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μεγαλομαρτύρων, Νίκωνος τοῦ «Μετανοεῖτε», ὅπου στόν περικαλλῆ του ναό ἔχω τήν τιμή νά χειροτονοῦμαι, πάντων τῶν Λακώνων Ἁγίων ἕως τὸν προσφάτως ἁγιοκαταταχθέντα Ἅγιο Ἀνανία, ἐπίσκοπο Λακεδαιμονίας, τῶν Ὁσίων δέ Παταπίου καὶ Νεκταρίου, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί πρώτου ἐπισκόπου Ἰεροσολύμων, οὗ τήν ἱεράν μνήμην ἐπιτελοῦμε, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

Ἀφέντη καί Ἅγιε μου Γεώργιε, ἐσύ πού τίς παιδικές καί νεανικές μου ἀναζητήσεις ἀφουγκραζόσουν στόν ναό σου, βοήθει μοι.

Παναγία μου Εὐαγγελίστρια, ἐσύ μέ στήριξες στήν ἱερατική μου πορεία, τοῦτον τόν τελευταῖο λόγο σοῦ λέω:

«Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου».

Ακολούθως τον λόγο πήρε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Ευστάθιος, ο οποίος απηύθυνε προς τον Βοηθό Επίσκοπό του λόγια πατρικά και καρδιακά.

Αναλυτικά η ομιλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Μονεμβασίας και Σπάρτης:

«Θεοφιλέστατε ἐψηφισμένε Ἐπίσκοπε Λακεδαιμονίας κ. Θεόφιλε, ἀγαπητό μου παιδί, παμφίλτατέ μου ἀδελφέ καί πολύτιμε Συνεργάτη,

Ὕστερα ἀπό παράκληση τοῦ ὁμιλοῦντος καί θερμή εἰσήγηση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κυρίου Ἱερωνύμου, ὁ ὁποῖος ἀπό τήν ἡμέρα πού σέ γνώρισε σέ σκέπασε μέ τό περιβόλαιο τῆς πατρικῆς του ἀγάπης, ἡ σεπτή Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σέ ἐξέλεξε Ἐπίσκοπο τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης ἱστορικῆς Ἐπισκοπῆς Λακεδαιμονίας καί βοηθό καί συμπαραστάτη τοῦ Μητροπολίτου σου, πού σέ χειροτόνησε Διάκονο καί Πρεσβύτερο, ἀφοῦ προηγουμένως σέ ἔκειρε Μοναχό στήν ἱστορική Ἱερά Μονή τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μεγαλομαρτύρων. Γιά νά τιμήσουμε μάλιστα ἕναν ἀπό τούς ἁγίους Τεσσαράκοντα, ἀλλά καί τόν ἁγιοσαραντίτη ἀείμνηστο Μητροπολίτη Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Θεόφιλο, σοῦ χαρίσαμε τό τιμημένο ὄνομα πού φέρεις.

Αὐτή τήν ἱστορική καί ἀνεπανάληπτη ἡμέρα τῆς προσωπικῆς σου Πεντηκοστῆς δέ θά σοῦ ἀπευθύνω θεολογικό λόγο περί τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἱερωσύνης καί τῆς ἀξίας τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος.

Εἶσαι Θεολόγος ἐγκρατής, ἄριστος ὁμιλητής, ἀφοῦ τά κηρύγματά σου εἶναι ἁγιογραφικά καί ἁγιοπατερικά θεμελιωμένα καί ἀποτελοῦν τό ἀπαύγασμα τῆς ἐναρέτου βιοτῆς καί πολιτείας σου, γιατί γνωρίζεις ὅτι «ἀπατηλοτέρα ἡ ἀκοή τῆς ὁράσεως» καί λόγος πού δέν εἶναι ἡ ἐξακτίνωση τῆς πράξεως δέν ἔχει ἀξία.

Τό ἐκκλησιαστικό σου ἦθος καί ὁ συνεχής πνευματικός σου ἀγώνας σοῦ ἔθρεψαν τό σωστό μοναχικό ἰδεῶδες, ὥστε μιά ζωή ὑπακοῆς καί συμμετοχῆς στά Ἱερά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας καί μάλιστα τῆς συχνῆς θείας Λειτουργίας νά ἀποτελεῖ ἕνα δυνατό μήνυμα δικό σου πρός τούς κληρικούς προπάντων, προκειμένου νά ἐξασφαλίσουν μιά ζωή ἐπιτυχημένη καί τήν αἰώνια εὐτυχία.

Ἡ Ἐκκλησία μας σέ τίμησε πρεπόντως, στάσου ἐκεῖ πού πρέπει καί πρόσεξε μήν πέσεις, γιατί ἡ πτώση ἀπό ψηλά εἶναι ἐπικίνδυνη καί μοιραῖα.

Εὔχομαι νά χαρεῖς τήν ἀρχιερωσύνη σου γιά χρόνια πολλά καί γνώριζε ὅτι ἡ ζωή τοῦ Ἐπισκόπου δέν εἶναι τροφή καί τρυφή ἀλλά ἀγώνας ὑπεύθυνος καί ἰσόβιος.

Οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι βλέπουν τό θαυμαστό τριαντάφυλλο τῆς ἀρχιερωσύνης μας, ἐνῶ ἐμεῖς τήν ἴδια στιγμή βλέπουμε τά ἀγκάθια του καί αἰσθανόμαστε τόν πόνο τῆς πληγῆς πού μᾶς δημιούργησαν. Οἱ ἐλάχιστες σταγόνες χαρᾶς πού δοκιμάζουμε πνίγονται καί αὐτές μέσα στό ποτήρι τῶν θλίψεων, τῶν ἀπογοητεύσεων καί τῆς ἀχαριστίας πού βιώνουμε κατά τή διάρκεια τῆς διακονίας μας.

Οἱ τιμές πού θά σοῦ προσφέρονται ἀπό τούς χριστιανούς μας θά προσδιορίζουν τίς εὐθύνες σου καί θά εἶναι τά λουκούμια πού προσφέρει ὁ Θεός στίς δύσκολες στιγμές τῆς ζωῆς σου, ὅπως ἔλεγε χαριτολογῶντας ὁ ἅγιος Παΐσιος.

Ὁπλίσου μέ ὑπομονή ἰσόβια, στολίσου μέ θυσιαστική ἀγάπη καί ἀγάπα χωρίς ὅρους καί ὅρια τούς χριστιανούς μας, ἀνάμεσα στούς ὁποίους θά ζήσεις καί θά ἐργασθεῖς. Ἄν τούς ἀγαπήσεις, θά θυσιαστεῖς γι΄αὐτούς μέ προθυμία. Ἄν ὅμως ἀγαπήσεις μόνον τόν ἑαυτό σου, τότε θά θυσιάσεις τούς ἄλλους γιά χάρη τοῦ ἑαυτοῦ σου καί αὐτή θά εἶναι ἡ ἀποτυχία σου.

Ἀγάπησε μέ πάθος τόν Κύριό μας, γιατί, ἄν ἡ ἀγάπη σου γι΄ Αὐτόν εἶναι ὑποτονική, στίς στιγμές τοῦ πειρασμοῦ θά εἶσαι νικημένος.

Ἀγάπησε τούς κληρικούς μας, πού ἡρωικά στήν ἀποκαλυπτική ἐποχή μας ἀγωνίζονται νά ἑνώσουν τό πλάσμα μέ τόν πλάστη, τόν ἀδύναμο καί ἁμαρτωλό

ἄνθρωπο μέ τόν Πανάγαθο Σωτῆρα μας. Γίνε Κυρηναῖος στόν ἀγῶνα καί στήν ἀγωνία τους.

Στάσου κοντά στά παιδιά μας, πού εἶναι ὁ θησαυρός μας καί ἡ χρυσή ἐλπίδα μας στῆς ἀπελπισίας τόν καιρό, καί συνέχισε νά ἐνδιαφέρεσαι γιά τήν πνευματική προκοπή τους, ὅπως ἔκανες στίς Κατασκηνώσεις μας, ὅπου 500 νέοι μας κάθε καλοκαίρι ἐπί 25 συνεχῆ χρόνια εὕρισκαν στό πρόσωπό σου τόν ἀπλανῆ καθοδηγητή. Ἄλλωστε, ἔχεις γλυκιά γλῶσσα, γιατί εἶσαι νέος καί «γέρων γέροντι καί παῖς παιδί γλῶτταν ἔχει ἡδίστην».

Ἀγάπα τόν κάθε ἄνθρωπο ὅπως εἶναι καί βοήθησέ τον νά γίνει ὅπως τόν θέλει ὁ Θεός.

Ἄν ἀγαπᾶς, θυσίαζέ τα ὅλα, παραιτήσου ἀπό ὅλα καί μή κρατᾶς τίποτε γιά τόν ἑαυτό σου, παρά μόνο τήν ἐμπιστοσύνη σου στόν Θεό.

Ἄν ἀγαπᾶς, χαμήλωσε στόν πόνο, γιά νά δεῖς τήν ἀνάγκη, καί θεράπευσέ την μέ ὅ,τι ἔχεις, ἔστω καί ἄν τά χέρια σου εἶναι ἄδεια.

Ἄν ἀγαπᾶς, δέν περπατᾶς, ἀλλά πετᾶς.

Ἄν ἀγαπᾶς, κλάψε, γιά νά ποτίσεις τήν ἐλπίδα.

Ἄν ἀγαπᾶς, χάνεις καί τή σκιά σου ἀκόμη, γιατί φωτίζεσαι ἀπό ὅλες τίς πλευρές.

Ἄν ἀγαπᾶς, βρίσκεις τρόπο καί ἀνοίγεις δρόμο στά ἀδιέξοδα, γιατί ἡ ἀγάπη, κατά τόν ἱερό Χρυσόστομο, εἶναι ἐφευρετική.

Ἄν ἀγαπᾶς, τό κάθε ἐμπόδιο εἶναι εὐκαιρία καί ἡ κάθε εὐκαιρία ἔχει τή χάρη τῆς συνάντησης μέ τόν Χριστό.

Τέλος, χωρίς τέλος ἄν ἀγαπᾶς, εἶσαι μέσα στόν Θεό καί ὁ Θεός εἶναι μέσα σου καί τότε προχώρα καί μή φοβᾶσαι. «Εἰ ὁ Θεός μεθ΄ἡμῶν οὐδείς καθ΄ἡμῶν».

Ἡ ἀσύνορη ἀγάπη σου νά βλέπει στό πρόσωπο τοῦ ἀδελφοῦ τόν ἴδιο τόν Κύριό μας, ἐνθυμούμενος τόν ἅγιο Ἐφραίμ τόν Σύρο, πού ἔλεγε «εἶδες τόν ἀδελφό σου, εἶδες τόν Θεό σου» καί ὅτι «ὁ ἄλλος δέν εἶναι βαρύς, γιατί εἶναι ἀδελφός σου».

Παμφίλτατέ μου ἀδελφέ,

Εὔχομαι ἡ ἀγάπη σου νά ὁμοιάσει μέ τήν ἀγάπη τοῦ Θεόπτη Μωυσῆ πού εἶχε γιά τόν λαό του καί ἔφθασε νά εἰπεῖ στόν Θεό, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀποφασίσει τήν καταστροφή του: «ἤ σώζεις τόν λαό ἤ ἀπόλεσε καί ἐμένα μαζί του». Εὔχομαι ἡ ἀγάπη σου νά εἶναι ὅμοια μέ ἐκείνη ἑνός ἁγίου Γέροντα πού ἔλεγε: «Ἄν εὑρίσκομαι

στήν πόρτα τοῦ παραδείσου ἕτοιμος γιά νά εἰσέλθω καί κάποιος μοῦ φωνάξει ἀπό τή γῆ ΄΄γέροντα γύρνα πίσω, ἔχω τήν ἀνάγκη σου΄΄, θά ξεχάσω τήν εὐτυχία μου καί θά ἐπιστρέψω στή γῆ, γιά νά τόν βοηθήσω».

Γι΄αὐτή τήν καταξίωσή σου θά προσευχόμαστε ὅλοι, μέ πρῶτο τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπό μας, ὁ ὁποῖος παρά τόν ὄγκο τῶν ὑποχρεώσεών του καί τήν κόπωση τῶν ἡμερῶν πού προηγήθηκαν, μέ Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο, μέ Σύνοδο Ἱεραρχίας, μέ πανορθόδοξο συνέδριο, μέ ἐκλογές ἀρχιερέων καί χειροτονίες, εὑρίσκεται καί σήμερα κοντά μας, δείχνοντας τήν ἐκτίμησή του στό πρόσωπο σου καί εὐχόμενος γιά τήν προκοπή σου.

Γιά σένα εὔχονται οκτώ Επίσκοποι πού συνιερουργοῦν τό Μυστήριο τῆς χειροτονίας σου, ἄλλοι εννέα, οἱ ὁποῖοι συμπροσεύχονται στό ἅγιο Βῆμα καί δύο ἐψηφισμένοι Ἐπίσκοποι πού ἐπίκειται καί ἡ δική τους χειροτονία καί τούς ὁποίους εὐγνωμόνως εὐχαριστῶ γιά τήν παρουσία τους.

Εὔχεται καί ὁ ἱερός κλῆρος καί οἱ μοναστικές Ἀδελφότητες τῆς Μητροπόλεώς μας καί ὄχι μόνο, οἱ εὐγενεῖς ἄρχοντες τοῦ τόπου μας, ὁ εὐσεβής λαός μας, ἡ σεβαστή μητέρα σου καί ἡ εὐλογημένη οἰκογένεια τῆς ἀδελφῆς σου καί ἰδιαιτέρως εὔχεται ἡ ἐλαχιστότητά μου, πού θά βλέπει στό πρόσωπό σου τόν πολύτιμο συνεργάτη, τόν συγκυρηναῖο στό βαρύ ποιμαντικό μας ἔργο καί τό στήριγμα τῶν γηρατειῶν μου.

Ἀδελφέ μου, ὑπάρχουν τρεῖς ἅγιοι προκάτοχοί σου στήν ἐπισκοπή Λακεδαιμονίας, ὁ ἅγιος καί Θαυματουργός Θεόκλητος καί οἱ δύο ἐθνοϊερομάρτυρες Γρηγόριος Δέρκων ὁ ἀπό Λακεδαιμονίας καί ὁ ἐσχάτως ἁγιοκαταταχθείς Ἀνανίας. Ἀγωνίσου νά αὐξηθεῖ ὁ ἀριθμός τους».

Μετά τις συγκινησιακά φορτισμένες ομιλίες, ακολούθησε σε κλίμα κατάνυξης, η χειροτονία, ενώ σύσσωμο το εκκλησίασμα αναφώνησε «Άξιος» όταν ο Σεβασμιώτατος απένειμε την αρχιερατική μίτρα στον Βοηθό Επίσκοπο της τοπικής μας Εκκλησίας.

Πριν την ολοκλήρωση της λαμπρής θρησκευτικής τελετής, ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος συνεχάρη τον Επίσκοπο Λακεδαιμονίας κ. Θεόφιλο, του ευχήθηκε να συνεχίσει με τον ίδιο ζήλο στον δρόμο της αρετής και της θυσιαστικής αγάπης, ενώ του πρόσφερε ως ευλογία ένα αρχιερατικό εγκόλπιο.

Μετά το πέρας της Πολυαρχιερατικής Θείας Λειτουργίας, σε χαρμόσυνο κλίμα, ο νέος Επίσκοπος μοίρασε τα αντίδωρα στους πιστούς, προσφέροντας παράλληλα κι ένα αναμνηστικό της χειροτονίας του, ενώ δέχθηκε τις εγκάρδιες ευχές κλήρου

και λαού.

Περισσότερες φωτογραφίες: